

[Britta Schall Holberg]

Jeg er ganske enig i forslagsstillernes bemærkninger om, at der er en god og stærk tradition for netop den måde at undervise på i den danske folkeskole.

Der arbejdes, forstår jeg, i Undervisningsministeriet ihærdigt på at udbygge den internationale dimension i undervisningen på alle niveauer. Og når det sker, så er det jo naturligvis, fordi det er ganske nødvendigt, at vi i Danmark kommer ud af den tendens, vi har til, at vi er os selv nok, ved, at vi sætter streg under forpligtelsen i alle fag til at give eleverne kendskab til dagligliv og tankegang i fremmede miljøer, ligesom de jo også bør undervises i forsøgene på og nødvendigheden af at udligne de økonomiske forskelle mellem folkene i verden.

I den forbindelse skal jeg også nævne fremmedsprogene som en væsentlig forudsætning for, at vi kan udvikle den internationale forståelse gennem noget så banalt som kendskab til hinanden. Ellers udvikler vi en voldsom intolerance i denne verden, og det mener jeg ikke nogen af os kan være tjent med.

Jeg er i øvrigt overbevist om, at det ikke alene er i folkeskolen, men f.eks. også i mediernes, vi meget stærkt bør satse på en sådan udvidet international forståelse og orientering. Det tror jeg vi danske ville have overordentlig godt af.

Jeg er altså ikke enig i SF's forslag om, at vi skal lade dette være et specielt fag i folkeskolen. Men jeg er meget stærkt interesseret i, at vi i fremtiden tager international forståelse og undervisning med på et bredt plan i alle fagene, lige så snart, vi støder på det.

Ole Vig Jensen (RV):

I Det Radikale Venstre anerkender vi helt forslagsstillernes engagement i de omhandlede emner, og vi anerkender også, at der er tale om overordentlig vigtige emner. Også for Det Radikale Venstre er det vigtigt, at man i folkeskolen beskæftiger sig med internationale forhold under overskriften »International forståelse og fredsoplysning«, som SF karakteriserer det her.

Vi har imidlertid den samme betænkelighed som flere andre ordførere ved at indføre det som obligatorisk emne. Der er i forvejen trængsel, og det er heller ikke sikkert, at den gode sag er tjent med nu pludselig at skulle være et obligatorisk emne.

Vi tror derimod på, som det vist i øvrigt kan erfares i dagligdagens folkeskole, at emnerne

kan indgå i megen undervisning på tværs af de ellers kendte fagopdelinger i skolen. Vi er meget gerne med til at understrege den forpligtelse, der må være for folkeskolen og dens medarbejdere til at tage disse emner alvorligt. Men faktisk mener jeg altså også, at det sker. Jeg kan i hvert fald huske – og det ligger efterhånden nogle år tilbage – at Undervisningsministeriet med sine UNESCO-skoleprojekter gjorde en stor indsats for at fremme nøjagtig de emner, som SF her vil have gjort til obligatoriske emner.

Vi vil altså ikke medvirke til at gennemføre forslaget. Det ville vel også stride imod andre intentioner, som vi har lagt ind i udviklingen af folkeskolen – med god støtte fra SF i øvrigt – om, at vi skal prøve at bryde med den stærkt fag- og timedelte skole.

Vi kan jo i udvalget kigge lidt på, om vi kan gøre mere for, at de pågældende vigtige emner får en stærkere plads i skolen, hvis det viser sig at være nødvendigt, hvad jeg i øvrigt ikke tror det er. Men lad os se på det under udvalgsarbejdet.

Behnke (FP):

Det bedste ved det her forslag er næsten de sjove bemærkninger, som forslagsstillerne har skrevet. Der er virkelig tale om en fristil af format, en fristil, som er skrevet af folk med et uforskasket socialistisk samfundssyn. Der er tale om partiprogram, så det basker, langt mere end egentligt lovarbejde.

Forslagsstillerne skriver, at der skal skabes et modspil til den megen vold, som børn oplever i massemediernes.

Lad mig i den forbindelse minde om, at netop venstreorienterede ekstremistgrupper som Rote Armee Fraktion, Brigada Rosso, IRA, PLO, ANC osv. osv. er de største leverandører af vold, blod, ødelæggelse osv. til massemediernes – for slet ikke at tale om BZ-bevægelsen, anti-Shell-folkene og andre her under danske himmelstrøg. Hvis derfor forslagsstillerne vil begrænse børns input af vold og ødelæggelse, burde man hos venstrefløjens ekstremister overalt på Jorden tage sig det ad notam og ikke fortsætte med døden og ødelæggelsen. Mange af dødsbevægelserne siger jo rent ud, at de helt bevidst bruger volden som adgangstegn til massemediernes.